

म.भा.टी.

॥ ६० ॥

॥ १२ ॥ प्रचंडघोणः पृथुनासिकः घोणाकंधरेत्यपि ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ अग्निपन्नोऽपराधं कृतवान् ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥
 पुनरेव च तान्पार्थान् दर्शयामास चोत्तरः ॥ १२ ॥ उत्तर उवाच य एष जांबूनदशुद्धगौरतनुर्महान् सिंह इव प्रवृद्धः ॥ प्रचंडघोणः पृथुदीर्घनेत्रस्ताघायताक्षः
 कुरुराज एषः ॥ १३ ॥ अयं पुनर्मत्तगर्जेन्द्रगामी प्रतप्तचामीकरश्चुद्धगौरः ॥ पृथ्वायतांसो गुरुदीर्घबाहुर्वृकोदरः पश्यत पश्यतैनं ॥ १४ ॥ यस्त्वेव पार्श्वेस्य महाधनु
 म्मान्स्यामो युवावारणयूथपोपमः ॥ सिंहोन्नतांसो गजराजगामी पद्मायताक्षोर्जुन एष वीरः ॥ १५ ॥ राज्ञः समीपे पुरुषोत्तमौ तु यमाविमौ विष्णुमहेंद्रकल्पौ ॥
 मनुष्यलोके सकले समोस्ति ययोर्न रूपेण बलेन शीले ॥ १६ ॥ आभ्यां तु पार्श्वे कनकोत्तमांगी यैषा प्रभामूर्तिमतीव गौरी ॥ नीलोत्पलाभासुरदेवतेवरुणास्थिता
 मूर्तिमतीवलक्ष्मीः ॥ १७ ॥ वैशंपायन उवाच एवं निवेद्य तान्पार्थान् पांडवान् पंचभूपतेः ॥ ततोर्जुनस्य वैराटिः कथयामास विक्रमं ॥ १८ ॥ उत्तर उवाच
 अयं सद्विषताहंता मृगाणामिव केसरी ॥ अचरद्रथवृंदेषु निघ्नं स्तांस्तान् वरान् रथान् ॥ १९ ॥ अनेन विद्धो मातंगो महानेकेषुणाहतः ॥ सुवर्णकक्षः संग्रामे दंताभ्याम
 गमन्महीं ॥ २० ॥ अनेन विजिता गावोजिताश्च कुरवो युधि ॥ अस्य शंखप्रणादेन कर्णो मेव धिरीकृतौ ॥ २१ ॥ वैशंपायन उवाच तस्य तद्वचनं श्रुत्वामत्स्य
 राजः प्रतापवान् ॥ उत्तरं प्रत्युवाचे दमभिपन्नो युधिष्ठिरे ॥ २२ ॥ प्रसादनं पांडवस्य प्राप्तकालं हिरोचये ॥ उत्तरांच प्रयच्छामि पार्थाय यदि मन्यसे ॥ २३ ॥ उत्तर
 उवाच आर्याः पूज्याश्च मान्याश्च प्राप्तकालं च मे मतं ॥ पूज्यं तां पूजनार्हाश्च महाभागाश्च पांडवाः ॥ २४ ॥ विराट उवाच अहं खल्वपि संग्रामेश त्रूणां वश
 मागतः ॥ मोक्षितो भीमसेनेन गावश्चापि जितास्तथा ॥ २५ ॥ एतेषां बाहुवीर्येण अस्माकं विजयो मृधे ॥ एवं सर्वे सहामात्याः कुंतीपुत्रं युधिष्ठिरं ॥ प्रसादयामो
 भद्रं ते सानुजं पांडवर्षभं ॥ २६ ॥ यदस्माभिरजानद्भिः किंचिदुक्तो नराधिपः ॥ क्षंतुमर्हति तत्सर्वं धर्मात्माद्येष पांडवः ॥ २७ ॥ वैशंपायन उवाच ततो विराटः
 परमाभितुष्टः समेत्य राजा समयंचकार ॥ राज्यंच सर्वं विससर्ज तस्मै सदंडकोशं सपुरं महात्मा ॥ २८ ॥ पांडवांश्च ततः सर्वान् मत्स्यराजः प्रतापवान् ॥ धनं जयं पुर
 स्कृत्य दिष्ट्या दिष्ट्येति चाब्रवीत् ॥ २९ ॥ समुपाधाय मूर्ध्नि संश्लिष्य च पुनः पुनः ॥ युधिष्ठिरं च भीमं च माद्रीपुत्रौ च पांडवौ ॥ ३० ॥ नादृष्य दर्शने तेषां विराटो वा
 हिनीपतिः ॥ स प्रीयमाणो राजानं युधिष्ठिरमथाब्रवीत् ॥ ३१ ॥ दिष्ट्या भवंतः संप्राप्ताः सर्वे कुशलिनो वनात् ॥ दिष्ट्या संपालितं रुच्छं मज्ञातं वैदुरात्मभिः ॥ ३२ ॥
 समेत्य पुत्रेण सह समयंचकार विससर्ज ददौ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥